

ZGSP w Polskiej Cerekwi

Na Fali

NR 12
2018

pączki kawałek po kawałku

Samorząd Szkolny i Młodzieżowa Rada Gminy

**RECENZJE FILMOWE
I TEATRALNE**

„Nigdy w życiu... się nie nudzę.”
Wywiad z panią Agnieszką Malerczyk

Od redakcji:

Oddajemy w Wasze ręce kolejny numer gazetki Na Fali. Tym razem napisaliśmy specjalnie dla Was wiele ciekawych artykułów, m.in. o działalności Samorządu Szkolnego, o karnawale w naszej szkole i napisany przez Zuzannę z klasy III b tekst o Młodzieżowej Radzie Gminy. Zapraszamy do przeczytania wywiadu z panią Agnieszką Malerczyk. Życzymy miłej lektury.

Młodzieżowa Rada Gminy

Niedawno w naszej okolicy zaczęła działać Młodzieżowa Rada Gminy Polska Cerekiew. Jej zadaniem jest dbanie o interesy dzieci i młodzieży mieszkających na terenie gminy i nie tylko. W skład MRG wchodzi: Martyna Bednarczyk, Joanna Koszela, Julia Jarosz, Zuzanna Koziar, Julia Marzec, Paulina Golasz, Paweł Freitag, Mateusz Zimer, Aleksander Kudella, Łukasz Madloch, Julia Sip, Filip Piontek, Manuela Makosz, Felicja Pytlik oraz Adam Freitag. Obsadę przewodniczącego objął Paweł Freitag, a jego zastępczynią została Julia Marzec. W skład komisji rewizyjnej wchodzi Zuzanna Koziar, Łukasz Madloch i Julia Sip.

Młodzież zaczęła działać. 20 lutego 2018 r. odbyło się zebranie, podczas którego opracowany został plan pracy na obecny rok. Jednym z pierwszych zadań do zrealizowania jest zakup książek, w tym najnowszych bestsellerów, do biblioteki gminnej. Planowane jest również zorganizowanie miejsca spotkań dla młodzieży.

RECENZJE FILMOWE I TEATRALNE

CUDOWNY CHŁOPAK

8 lutego 2018 roku uczniowie ZGSP w Polskiej wybrali się do kina Helios w Kędzierzynie-Koźlu na seans pt. *Cudowny Chłopak*.

Film ten został nakręcony na podstawie książki: "Cud chłopak" autorstwa R. J. Palacio. Jest to niesamowita historia o dziesięcioletnim Auggim Pullmanie, który urodził się ze zdeformowaną twarzą. Reżyser, Stephen Chbosky, w mądry sposób poruszył problemy dotyczące nietolerancji. Na szczęście wszystko dobrze się kończy. Nie zabrakło głębokich refleksji, jak i smutnych momentów związanych z wyśmiewaniem tytułowego bohatera. Oprawa muzyczna Marcela Zarvos'a umiliła pobyt w kinie. Można uznać, że ekranizacja tej książki bardzo spodobała się młodzieży z naszej szkoły.

Paddington

15 stycznia 2018 roku (pierwszy dzień ferii) uczniowie klas podstawowych oraz gimnazjalnych wybrali się do kina na film pt. *Paddington 2*.

Była to kontynuacja opowieści o popularnym i lubianym niedźwiadku, który nieustannie wpada w tarapaty. Już sama postać nieco roztargnionego Paddingtona wzbudziła pozytywne emocje. Wszystkim bardzo podobały się śmieszne sytuacje, np. spotkanie tytułowego bohatera z szefem kuchni więziennej, czy więźniowie słuchający bajek na dobranoc. Warto wspomnieć, że urzekające widoki Londynu ukazane w komedii. Muzyka z filmu natomiast szczególnie przypadła do gustu szóstoklasistom.

Film od początku do końca był interesujący dla młodzieży z naszej szkoły. Uczniowie ZGSP byli zadowoleni, że jeden dzień ferii mogli spędzić w kinie, oglądając tak ciekawy film.

STAR WARS

The Last Jedi

20 grudnia 2017 r. zaraz po lekcjach szóstkłasiści uczęszczający na kółko dziennikarskie z ZGSP w Polskiej Cerekwi wybrali się do kina Helios w Kędzierzynie-Koźlu na nową część kultowej serii "Star Wars – Ostatni Jedi". Ostatnia z części- *Przebudzenie Mocy* - pochodziła z 2015 roku. Muzyka, której autorem jest John Williams, jak i znakomite efekty specjalne, pogłębiały przekaz filmu oraz pozwalały na jeszcze większe trzymanie widza w napięciu. Podczas seansu w niektórych momentach, np. wtedy gdy pojawiły się małe słodkie stworzonka zwane porgami, można było usłyszeć donośne śmiechy. Gra aktorska z pewnością zasługuje na pochwałę, widać, że aktorzy wczuli się w swoje role i starali się je odegrać jak najlepiej.

Warto jednak obejrzeć poprzednie części Gwiezdnych Wojen, by lepiej zrozumieć fabułę oglądanej sagi. W seansie pojawiły się zarówno ciemne, jak i jasne strony mocy.

Po zakończeniu filmu wszyscy byli zachwyceni i dzielili się swoimi wrażeniami.

Księżę i żebrak

25 października 2017 klasy IV-VI z Polskiej Cerekwi wybrały się do Kędzierzyna-Koźla na sztukę pt. „Księżę i żebrak”. Na widowisko to uczniowie zostali zaproszeni przez aktorów z Narodowego Teatru Edukacji im. Adama Mickiewicza. Spektakl opowiadał o tytułowych bohaterach, którzy zamienili się swoimi rolami; księżę przez pewien czas mógł poznać życie żebraka, natomiast żebrak zobaczył życie na zamku. Wszystkim szczególnie podobały się śmieszne momenty, których w sztuce było wiele, a same postaci i ich sposób mówienia rozbawiał publiczność. Dialogi bohaterów były przeplecione ciekawymi piosenkami z mądrym przesłaniem. Uwagę przykuwała scenografia z elementami multimedialnymi. Warto podkreślić, że jeden aktor odgrywał rolę i księcia, i żebraka, dlatego telebim był świetnym rozwiązaniem i pozwalał uchwycić dialog między tytułowymi postaciami. Podziwiano i chwalono grę aktorską. Niektóre sceny według wielu uczniów były zbyt długie, co mogło być chwilami nużące.

To kolejna sztuka, która bardzo podobała się uczniom. Spora część młodzieży ten dzień zapamięta jako pełen pozytywnych zdarzeń i emocji.

Jasełka

13 grudnia 2017 roku w Zespole Gimnazjalno-Szkolno-Przedszkolnym odbyły się jasełka zorganizowane przez uczniów szkoły podstawowej. Czwartoklasiści przygotowali inscenizację związaną z narodzinami Jezusa Chrystusa.

Przedstawiono również Maryję i Józefa, którzy szukali w Betlejem miejsca, żeby znaleźć schronienie. Pięknie zaprezentowali się pasterze podążający za aniołem do miejsc narodzenia Chrystusa. Szczególną uwagę zwróciły stroje trzech króli oraz kostiumy aniołków.

Dopełnieniem jasełek była dekoracja z białym betlejemskimi domkami i niebem usianym reniferami, gwiazdkami i choinkami. Nie zabrakło również typowej bożonarodzeniowej szopki. Świąteczny klimat został podkreślony przez chórek składający się z dziewczyn z klasy 5, 6 i 7. Zaśpiewały one najpiękniejsze kolędy polskie. Duże wrażenie zrobiła na widzach wykonana a capella pastorałka pt. „Złota Jerozolima”. Na pianinie przepięknie akompaniowała chórkowi Martyna Majchrzak z klasy III, która również na sam koniec pięknie zaśpiewała i zagrała bożonarodzeniową pieśń.

Jasełka wszystkim się podobały i z pewnością wprowadziły widzów w klimat świąteczny.

Samorząd Uczniowski

We wrześniu powołano do życia nowy skład Samorządu Uczniowskiego. Tym razem przewodniczącym został **Mateusz Zimer**, natomiast zastępcą wybrano **Julię Sip**. Do grona Samorządu należy również **Julia Marzec**, **Wiktoria Mikulska** i **Martyna Majchrzak**. Nie brakuje również reprezentantów młodszych klas, czyli **Amelii Zwadło**, **Laury Spleśniały** oraz **Kataryny Greli**.

Co nam się udało zorganizować w I semestrze!

Już od samego początku byliśmy bardzo aktywni. Przygotowaliśmy już dla Was m.in. imprezę z okazji **Dnia Chłopaka** oraz uroczysty **apel z okazji Dnia Edukacji Narodowej** dla naszych nauczycieli oraz **wróźby andrzejkowe**.

W tym roku przeprowadzamy również konkurs na „**Super Klasę**”, w ramach którego przygotowaliśmy wiele konkurencji. Ciekawym pomysłem okazał się **Dzień Tolerancji**, tym razem każda klasa musiała włożyć na siebie ubrania w kolorze wylosowanym przez swojego przewodniczącego. Oceniano również

przebrania na Halloween, mikołajkowe czapki, a także bożonarodzeniowy wystrój klas. Nie zabrakło nas wśród pomocników świętego Mikołaja; jak pamiętacie, każdy uczeń naszej szkoły otrzymał mikołajkową paczkę.

Już w pierwszym semestrze zorganizowaliśmy 3 dyskoteki:

we wrześniu, w październiku i w listopadzie. Nie zapomnieliśmy o karnawale, dlatego w tłusty czwartek mogliście potańczyć wieczorem na świetlicy szkolnej.

W lutym przygotowaliśmy pocztę walentynkową oraz ostatki z upieczonymi przez nas oponkami i innymi smakołykami. Sukcesem okazał się także Dzień Wegetarianina, podczas którego każdy uczeń mógł zakupić: sałatki owocowo-warzywne, musli, ciasto marchewkowe i batony wykonane z ziaren, miodu, płatków owsianych, orzechów i owoców.

Zadbaliśmy o naszą szkolną kronikę, gdzie na bieżąco Martyna dokonuje wpisów związanych z tym, co dzieje się w naszej szkole.

Mamy nadzieję, że jesteście zadowoleni z naszej pracy, w drugim semestrze znów będziemy się starali, abyście cieszyli się wieloma imprezami. Jesteśmy dla Was. Jeśli macie jakieś ciekawe pomysły, jesteśmy otwarci na propozycje.

Wywiad

z panią Agnieszką Malerczyk

Bardzo boję się ... czego się boję? Wszystkiego i niczego.

Nigdy w życiu ... się nie nudzę.

Przy sobie zawsze mam ... długopis i okulary.

Całymi dniami mogłabym ... myśleć, co zrobię w szkole następnego dnia.

Kim chciała Pani zostać w dzieciństwie?

W dzieciństwie od zawsze chciałam zostać nauczycielką matematyki. Kiedyś były inne czasy i nie było takich możliwości jak dzisiaj, więc może stąd taka moja decyzja. Już w piątej klasie w jednym z moich wypracowań napisałam, że zostanę nauczycielką tego właśnie przedmiotu.

Jak długo pracuje Pani w naszej szkole?

Chyba z osiem albo dziewięć lat. Myślę, że to dopiero początek mojej pracy tutaj.

Jaki typ książek lubi Pani najbardziej?

Bardzo różne, lubię rosyjską literaturę, między innymi Fiodora Dostojewskiego i Aleksieja Tołstoja. Dużo dzieł właśnie tych pisarzy przeczytałam. Na co dzień sięgam jednak po różnego typu książki.

Nie mam wyraziście sprecyzowanych zamiłowań do jakiegoś gatunku czy pisarza.

Czy ma Pani w taki razie jakąś ulubioną książkę?

Bardzo lubię „Idiotę” i „Zbrodnię i karę”. Obie książki napisał Fiodor Dostojewski – rosyjski pisarz.

Czy sięga Pani po książki, czy woli Pani oglądać filmy?

Ostatni film oglądałam na rynku w Raciborzu, było to letnie kino pod chmurką. Wyświetlano wtedy dzieło Woody’ego Allena, które mnie zainteresowało. Na

co dzień w ogóle nie oglądam telewizji, chętnie za to sięgam po różnego rodzaju powieści.

Czy na Pani lekcji zdarzyła się kiedyś wyjątkowa sytuacja, która Pani na długo zapamiętała?

Na moich lekcjach miało miejsce wiele ciekawych lub śmiesznych sytuacji, które z pewnością bardziej zapamiętali uczniowie niż ja sama. Często specjalnie robię coś śmiesznego, jeśli ma to pomóc uczniom w zapamiętaniu wiadomości z matematyki. Kiedyś z odwróconych liczb na kalkulatorze odczytano niezbyt grzeczne słowo, co rozśmieszyło klasę. Była to liczba 71830.

W pamięci zapadła mi też niemiła sytuacja, jedna z moich uczennic usiadła na krześle, które miało wykrzywioną nogę od ciągłego huśtania się na nim. W pewnym momencie noga się złamała, a dziewczyna spadła i obijała sobie ramię. Dlatego teraz zwracam uczniom uwagę na to, żeby siedzieli prosto.

Jakie są plusy i minusy bycia nauczycielem?

Bardzo lubię zawód nauczyciela. Mam dużo pomysłów, czasem po prostu przychodzi mi do głowy, w jaki sposób będę pracować z danym uczniem lub jak zaprezentuję klasie jeden z tematów dotyczących matematyki. Sprawia mi to frajdę, że w moim zawodzie mogę być twórcza.

Minusem jest to, iż wielu młodych ludzi nie rozumie, że warto się uczyć i dopiero po wielu latach przychodzi refleksja, związany z tym, jak potrzeba w życiu jest znajomość mojego przedmiotu.

Czy stawia Pani uczniom duże wymagania?

(Śmiech...) Chciałabym stawiać większe wymagania, ale nie zawsze mogę, gdyż uczniowie i tak ledwo zipią na moich zajęciach. Towarzyszy mi przekonanie, że najpierw należy jak najwięcej wymagać od siebie, dlatego np. bardzo szybko sprawdzam prace klasowe.

Jaki był Pani ulubiony przedmiot, co z kolei było Pani piętą Achillesa?

Matematykę lubiłam zawsze, ponieważ nie przysparzała mi wielu trudności i szybko potrafiłam opanować materiał. Moją piętą Achillesa był natomiast język rosyjski, z którym miałam kłopoty, chociaż mogę się pochwalić, że do dzisiaj potrafię posługiwać się rosyjskim alfabetem.

Jakiej muzyki Pani słucha?

Muzyka musi być dopasowana do sytuacji, w której się znajduję. Zupełnie czego innego słucham, gdy jestem zajęta jakąś pracą, a po inną muzykę sięgam w czasie jazdy samochodem. Wtedy lubię włączyć płytę Enigmy. W domu z kolei najbardziej lubię...ciszę.

Jaka w takim razie jest Pani ulubiona piosenka?

Hm... trudne pytanie, chyba „Love me tender, love me true” Elvisa Presleya.

Czy uczy się jakich języków obcych, jeśli tak to dlaczego?

Uczę się angielskiego sama w domu, ale zamierzam zapisać się do szkoły językowej. Próbuję czytać książki w tym języku, tłumaczę je. W ten sposób rozwijam się, ćwiczę swoją pamięć i umysł.

Czy są jakieś miejsca, które chciałaby Pani odwiedzić?

Tak, są to Alpy. Chętnie tam pojadę, odpowiada mi tam porządek i poukładanie, piękne widoki oraz natura, która nie jest jeszcze zniszczona przez działalność człowieka. W Zakopanem piękne widoki są przesłonięte przez szyldy i różne reklamy. W Alpach tego nie ma.

Jakie już Pani zwiedziła kraje?

O, niewiele. Przede wszystkim Polskę, bo przecież mieszkam w tym kraju. Znam również Czechy, gdyż mieszkając tak blisko granicy trudno nie znać tego państwa. Byłam w Szwajcarii, Austrii, Niemczech – ze względu na swoją rodzinę, która tam mieszka. Na krótko pojechałam również do Włoch.

**Dziękujemy
za udzielenie
wywiadu.**

Karnawał kawałek po kawałku

Tłusty czwartek to typowa tradycja polska. W tym roku wypadł bardzo szybko, bowiem już 8 lutego. Z tej okazji uczniowie naszej szkoły wyjechali do kina na film pt. „Cudowny chłopak”. Klasy I-III natomiast wzięły udział po lekcjach w zabawie karnawałowej, którą poprowadził niezawodny pan Piotr. Zadbął on m.in. o specjalne wrażenia wizualne, muzykę taneczną i wiele atrakcji. Wszystkie dzieci, wraz z paniami nauczycielkami, wyróżniały się ciekawymi przebraniami. Dosyć sporą niespodzianką okazała się również przygotowana przez wychowawczynie fotobudka.

Po południu odbyła się dyskoteka zorganizowana przez samorząd szkolny, tym razem dla nieco starszych uczniów. Kontynuacją tych wydarzeń były **ostatki** z rogalikami, oponkami i innymi słodkościami. Odbyły się one we wtorek 13 lutego. Aby umilić wszystkim ten dzień na korytarzu szkolnym w trakcie przerw puszczano ulubioną muzykę uczniów.

Młodzież stwierdziła, że karnawał w tym roku był wyjątkowo udany.

Przepis Nikoli z klasy II na oponki

Składniki:

250g mąki pszennej,
1,5 łyżeczki sody oczyszczonej,
1 kostka twarogu półtłustego,
1/3 szklanki cukru,
1 łyżka cukru waniliowego,

Aby przygotować pyszne oponki Nikoli najpierw należy przesiać mąkę pszenną razem z sodą oczyszczoną do miski, następnie dodać zmielony twaróg, cukier, cukier waniliowy i jajka. Na końcu wlać śmietanę. Po dokładnym wymieszaniu rozwałkować na stolnicy wysypanej mąką, następnie wyciąć szklanką kółka, a w nich jeszcze mniejsze kieliszkiem. Smażyć na głębokim tłuszczu do zarumienienia. Odsączyć i posypać cukrem pudrem.

Życzymy smacznego.

pączki kawałek po kawałku

Czy wiesz, że...

Jeden pączek ma tyle kalorii, ile kilogram jabłek, trzy jogurty naturalne po 150 g lub pięć jajek.

Klasyczny pączek o wadze 80 g ma w sobie 341 kalorii.

Miłośnicy zakupów powinni spędzić na tej przyjemności około 50 minut, aby spalić jednego pączka.

Wystarczy biegać przez 20 minut lub tańczyć przez pół godziny, lub pływać około 40 minut, aby spożytkować 341 kalorii.

Około 6 godzin przed telewizorem pozwoli spalić 341 kalorii, natomiast wystarczy przez 75 minut wykonywać obowiązki domowe (np. odkurzanie będzie idealne), aby spożytkować tę samą energię.

Zwycięzca jedzenia początków na czas skonsumował 10 pączków w ciągu 6 minut i 36 sekund.

Szacuje się, że w tłusty czwartek Polacy konsumują średnio 2,5 pączka. W klasie IV PSP każdy uczeń zjadł średnio 3,3 pączka. Rekordzista spałaszował ich aż 9.

Najtańsze pączki można kupić w znanej sieci supermarketów już za 49 groszy. Najdroższe sprzedawano w cukierni znanej restauratorki za 9 zł.

Dawniej pączki nadziewano mięsem, głównie słoniną i boczkiem. Ich słodka wersja rozpowszechniła się dopiero w XVI wieku.

Wegańską wersję pączków przygotowuje się między innymi z ziemniaków.